

in naam des konings

vonnis

RECHTBANK GELDERLAND

Team kanton en handelsrecht

Zittingsplaats Arnhem

zaakgegevens
uitspraak van

vonnis in verzet

in de zaak van

wonende te
eisende partij in verzet
gemachtigde

tegen

de stichting **Stichting Pensioenfonds voor Personeelsdiensten**
gevestigd te Utrecht
gedaagde partij in verzet
gemachtigde mr. M.H. Visscher

Partijen worden hierna en het Pensioenfonds genoemd.

1. De procedure

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het tussenvonnis van 27 februari 2013 en de daarin genoemde processtukken
- de aantekeningen van de griffier alsmede het verkorte proces-verbaal van de comparitie van partijen van 30 mei 2013, en de pleitaantekeningen van beide partijen
- de akte houdende uitlatingen van 2 juli 2013 en de brief van 2 juli 2013 van (de gemachtigde van)
- de akte uitlatingen naar aanleiding van comparitie, ingekomen bij de rechtbank op 2 juli 2013, en de brief van 3 juli 2013 van (de gemachtigde van) het Pensioenfonds.

2. De feiten

2.1. wordt op 15 oktober 2010 statutair bestuurder van
(hierna:), voorheen
is zelfstandig bevoegd statutair bestuurder en enig aandeelhouder van de
besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid (hierna:
) en van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
(hierna:).

en worden hierna gezamenlijk ook genoemd: de vennootschappen.)

2.2. De vennootschappen houden zich bezig met het uitzenden en detacheren van personeel. Zij zijn verplichte deelnemers in de zin van de Wet verplichte deelneming in een bedrijfstakpensioenfonds 2000 (hierna: de Wet Bpf).

2.3. en zijn op 3 januari 2012 respectievelijk 23 oktober 2012 in staat van faillissement verklaard. Zij zijn met de betaling van de premiebijdragen aan het Pensioenfonds over de jaren 2008 tot en met 2011 in gebreke gebleven.

2.4. Per dwangbevel van 23 november 2012 beveelt het Pensioenfonds om over te gaan tot betaling van een bedrag aan achterstallige pensioenbijdragen ad € 233.812,97 in hoofdsom, te vermeerderen met onder meer de wettelijke rente daarover, alsmede de buitengerechtelijke incassokosten.

2.5. Artikel 23 lid 1 tot en met 6 van de Wet Bpf luidt als volgt.

Artikel 23. Hoofdelijke aansprakelijkheid

1. *Hoofdelijk aansprakelijk is voor de bijdragen ter zake van deelneming in een bedrijfstakpensioenfonds verschuldigd door een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam dat volledig rechtsbevoegd is, voor zover het aan de heffing van vennootschapsbelasting is onderworpen: ieder van de bestuurders overeenkomstig het tweede tot en met het twaalfde lid.*
2. *Het lichaam, bedoeld in het eerste lid, doet onverwijld nadat gebleken is, dat het niet tot betaling in staat is, daarvan mededeling aan het bedrijfstakpensioenfonds en, indien het bedrijfstakpensioenfonds dit verlangt, verstrekt het nadere inlichtingen en legt het stukken over. Elke bestuurder is bevoegd om namens het lichaam aan deze verplichting te voldoen. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gesteld met betrekking tot de inhoud van de mededeling, de aard en de inhoud van de te verstrekken inlichtingen en de over te leggen stukken alsmede de termijnen waarbinnen het doen van de mededeling, het verstrekken van de inlichtingen en het overleggen van de stukken dienen te geschieden.*
3. *Indien het lichaam op juiste wijze aan zijn in het tweede lid bedoelde verplichting heeft voldaan, is een bestuurder aansprakelijk indien aannemelijk is dat het niet betalen van de bijdragen het gevolg is van aan hem te wijten kennelijk onbehoorlijk bestuur in de periode van drie jaar voorafgaande aan het tijdstip van de mededeling.*
4. *Indien het lichaam niet of niet op de juiste wijze aan zijn in het tweede lid bedoelde verplichting heeft voldaan, is een bestuurder op voet van het derde lid aansprakelijk met dien verstande dat vermoed wordt dat de niet-betaling aan hem is te wijten en dat de periode van drie jaar geacht wordt in te gaan op het tijdstip waarop het lichaam in gebreke is. Tot de weerlegging van het vermoeden wordt slechts toegelaten de bestuurder die aannemelijk maakt dat het niet aan hem te wijten is dat het lichaam niet aan zijn in het tweede lid bedoelde verplichting heeft voldaan.*
5. *De bestuurder kan slechts worden aangesproken indien het lichaam met de betaling van de bijdragen in gebreke is.*
6. *Voor de toepassing van dit artikel wordt onder bestuurder mede verstaan:*
 - a. *de gewezen bestuurder tijdens wiens bestuur de bijdragenschuld is ontstaan;*
 - b. *de persoon ten aanzien van wie aannemelijk is dat hij het beleid van het lichaam heeft bepaald of mede heeft bepaald als ware hij bestuurder, met uitzondering van de door de rechter benoemde bewindvoerder;*
 - c. *ieder van de met de vereffening belaste personen ingeval het lichaam is ontbonden, met uitzondering van de door de rechter benoemde vereffenaar;*

d. indien een bestuurder van een lichaam een lichaam is: ieder van de bestuurders van laatstbedoeld lichaam.

2.6. Artikel 2 lid 1 van het Besluit Meldingsregeling Wet verplichte deelneming in een bedrijfstakpensioenfonds 2000 (hierna: het Besluit) luidt als volgt.

Artikel 2. De mededeling

1. De mededeling, bedoeld in artikel 23, tweede lid, van de wet wordt schriftelijk gedaan uiterlijk veertien kalenderdagen na de dag waarop op grond van de regeling omtrent de betaling van de premies, bedoeld in artikel 26 van de Pensioenwet, dan wel op grond van de statuten en reglementen van het bedrijfstakpensioenfonds de bijdrage behoorde te zijn voldaan.

3. De vordering en het verweer

3.1. De kantonrechter overweegt dat het hier weliswaar om een vordering van gaat, maar dat in het hierna volgende wordt uitgegaan van de oorspronkelijke vordering van het Pensioenfonds en het verweer tegen die vordering door

3.2. In het dwangbevel van 23 november 2012 stelt het Pensioenfonds zich op het standpunt dat de vennootschappen in gebreke zijn gebleven met de betaling van de verschuldigde pensioenbijdragen en dat zij niet onverwijld nadat was gebleken dat zij niet tot betaling in staat waren, daarvan mededeling hebben gedaan. is volgens het Pensioenfonds als (in)direct en feitelijk bestuurder van de vennootschappen op de voet van artikel 23 lid 1 juncto artikel 23 lid 6 sub d (bedoeld zal zijn: sub b) Wet Bpf aan te merken als bestuurder in de zin van artikel 23 Wet Bpf en als zodanig jegens het Pensioenfonds hoofdelijk aansprakelijk en gehouden om de bij het dwangbevel gevorderde achterstallige pensioenbijdragen te voldoen. Het Pensioenfonds legt aan haar vordering primair artikel 23 lid 4 Wet Bpf ten grondslag (de situatie waarin de betalingsonmacht niet rechtsgeldig is gemeld) en subsidiair artikel 23 lid 3 Wet Bpf (het geval waarin de betalingsonmacht rechtsgeldig is gemeld).

3.3. vordert bij verzetdagvaarding van 4 januari 2013 dat het op 10 december 2012 aan hem betekende dwangbevel van het Pensioenfonds van 23 november 2012 wordt vernietigd, althans dat dit nietig wordt verklaard, en dat aan het Pensioenfonds voor zover nodig het recht op executie van dit dwangbevel wordt ontzegd; met veroordeling van het Pensioenfonds in de kosten van deze procedure.

3.4. voert aan dat hij pas in 2010 als interim-manager betrokken is geraakt bij de financiële problemen van en nadat hem heeft gevraagd behulpzaam te zijn bij het vinden van oplossingen voor de bestaande liquiditeitsproblemen. Per brief van 4 augustus 2010 heeft zijn opdracht aan bevestigd. Uit de bij dwangbevel overgelegde overzichten blijkt dat het grootste deel van de vervallen premienota's, waarvan de eerste dateert van maart 2009, reeds is vervallen in augustus 2010. Voordat dus ook maar enige bemoeienis had met de betrokken vennootschappen, was al sprake van een langdurige en aanzienlijke betalingsachterstand volgens opgaaf van het Pensioenfonds zelf. is van mening dat van enige vorm van aansprakelijkheid van hem op basis van de Wet Bpf geen sprake kan zijn voor beweerdelijke schulden van en die ontstaan c.q. vervallen zijn voordat (indirect) bestuurder werd van beide vennootschappen dan wel beweerdelijk als feitelijk leidinggevende daarbij betrokken was. Doordat pas op 15 oktober 2010 statutair bestuurder is geworden van is, volgens

voornoemd overzicht van de verzonden premienota's, slechts sprake van € 2.996,- aan achterstallige premies dat ontstaan zou zijn gedurende de periode dat middellijk bestuurder was van beide vennootschappen. Het kan niet zo zijn dat hoofdelijk aansprakelijk is voor schulden aan het ontstaan waarvan hij part noch deel heeft gehad. Een dergelijke aansprakelijkheid blijkt niet uit de Wet Bpf noch uit haar ontstaansgeschiedenis.

betwist voorts de stelling van het Pensioenfonds dat het aannemelijk is dat het niet betalen van de verschuldigde bijdrage door de betrokken vennootschappen het gevolg is van aan te wijten onbehoorlijk bestuur in de zin van de Wet Bpf. De bewijslast ter zake ligt volgens bij het Pensioenfonds. Dat de pensioenbijdragen op het loon van de werknemers worden ingehouden moge zo zijn, maar betekent nog niet dat het ontstaan van een schuld in de afdracht onmiddellijk leidt tot het oordeel dat sprake is van kennelijk onbehoorlijk bestuur, laat staan dat daarvoor aansprakelijk is.

Nu de ratio van de melding van betalingsonmacht is om te bewerkstelligen dat het Pensioenfonds op een vroegtijdig tijdstip op de hoogte raakt van de moeilijkheden waarin een lichaam verkeert en de melding op grond van artikel 2 lid 1 van het Besluit uiterlijk binnen veertien kalenderdagen na de vervaldag moet zijn voldaan, volgt daaruit dat niet aansprakelijk kan zijn voor premienota's waarvan deze meldingstermijn al is verstreken.

had niet eens een tijdige mededeling van betalingsonmacht kunnen doen, nu de termijn daarvoor reeds was verstreken toen hij bestuurder werd. Zodra daartoe redelijkerwijs in staat was, heeft hij voldaan aan de meldingsplicht, zo deze al op hem zou rusten. Hij heeft immers kort na aanvang van zijn werkzaamheden als interim-manager onmiddellijk contact opgenomen met het Pensioenfonds en uitgebreid overleg gevoerd over een sanering van de schuld. Ook heeft aan de door het Pensioenfonds ingeschakelde deurwaarder inlichtingen verstrekt over de financiële situatie van de vennootschappen.

Er kan evenmin sprake zijn van aansprakelijkheid van omdat het wettelijk vermoeden zoals bedoeld in artikel 23 lid 4 van de Wet Bpf overtuigend is weerlegd door het feit dat pas sinds 15 oktober 2010 bestuurder is van de betrokken vennootschappen en dus voordien niet tijdig melding had kunnen doen van de betalingsonmacht.

betwist verder dat hij voor zijn benoeming als statutair bestuurder al had te gelden als een persoon ten aanzien van wie het aannemelijk is dat hij het beleid van en heeft bepaald of mede heeft bepaald als ware hij bestuurder.

Bij gebrek aan wetenschap betwist dat de desbetreffende premienota's zijn ontvangen door de betrokken vennootschappen en dat de daarin gevorderde bedragen juist zijn.

4. De beoordeling

4.1. De kantonrechter stelt voorop dat de zaak bij de sluiting van de comparitie van 30 mei 2013 op verzoek van partijen is aangehouden opdat zij nog twee weken de tijd kregen voor overleg teneinde nader tot elkaar te komen. De kantonrechter heeft daarbij aangegeven dat de zaak tot 19 juni 2013 wordt aangehouden, waarna vonnis wordt bepaald. Er is niet afgesproken of toegezegd dat partijen hun standpunt nader schriftelijk mogen onderbouwen. Er wordt om die reden geen acht geslagen op de 'akte uitlatingen naar aanleiding van comparitie' van het Pensioenfonds van 3 juli 2013. Dit stuk behoort niet tot de processtukken. Daaraan doet niet af dat in de brief van rechtbank d.d. 26 juni 2013 abusievelijk is vermeld dat door partijen nog een "akte/conclusie" kan worden genomen op de rolzitting van 3 juli 2013 aangezien partijen ervan op de hoogte waren dat bedoeld werd een akte met betrekking tot een minnelijke regeling. Om dezelfde reden wordt tevens het verzoek van om de zaak te verwijzen naar een roldatum voor conclusie na comparitie, afgewezen. Voorts wordt als volgt overwogen.

De hoogte en ontvangst van de premienota's.

4.2. Naar aanleiding van het verweer van [redacted] dat, bij gebrek aan wetenschap, de ontvangst van en de hoogte van de premienota's wordt betwist, heeft het Pensioenfonds erop gewezen dat door de vennootschappen tot 14 mei 2010 verschillende adressen zijn gebruikt, hetgeen ook volgt uit het uittreksel van de Kamer van Koophandel (hierna: KvK) dat in het geding is gebracht. De facturen zijn verzonden naar de juiste adressen, aldus het Pensioenfonds. Zij stelt voorts dat de vennootschappen in het verleden verschillende handelsnamen en statutaire namen hebben gebruikt. De desbetreffende namen zijn alle terug te vinden in de administratie van het Pensioenfonds en volgen ook uit de historie van handelsnamen bij de KvK. Volgens het Pensioenfonds heeft zij haar facturen gebaseerd op de bij haar bekende informatie en zijn de vennootschappen en daarmee [redacted] gebonden aan deze vaststelling omdat zij niet hebben voldaan aan hun verplichting om alle vereiste gegevens aan te leveren.

4.3. [redacted] heeft deze stellingen van het Pensioenfonds niet weersproken. Daarom gaat de kantonrechter uit van de ontvangst en de hoogte van de verschuldigde premiebijdragen zoals vermeld op de door het Pensioenfonds overgelegde nota's.

De aansprakelijkheid van

4.4. Met betrekking tot de vraag of het Pensioenfonds [redacted] voor de premieschulden van de vennootschappen als bestuurder hoofdelijk aansprakelijk kan houden, kan een driedeling worden gemaakt in de periode waarin de vennootschappen hun pensioenbijdragen niet hebben voldaan.

Premieschulden ontstaan in de periode tot 21 juli 2010.

4.5. Het Pensioenfonds stelt dat [redacted] gelet op het bepaalde in artikel 23 lid 1 Wet Bpf, in beginsel aansprakelijk is voor alle achterstallige pensioenbijdragen van de vennootschappen. Die bepaling laat er volgens haar geen misverstand over bestaan dat een bestuurder hoofdelijk aansprakelijk is voor alle achterstallige pensioenbijdragen en dus ook voor de achterstallige pensioenbijdragen die al bestonden toen [redacted] als bestuurder aantrad. Volgens het Pensioenfonds is [redacted] hiervoor aansprakelijk vanwege het wettelijk vermoeden dat het niet betalen van die pensioenbijdragen aan hem is te wijten, welk wettelijk vermoeden door hem niet is weerlegd. Verder acht het Pensioenfonds het aannemelijk dat de vennootschappen ten tijde van het aantreden van [redacted] nog de nodige financiële middelen bezaten. Volgens het Pensioenfonds is [redacted] dus hoofdelijk aansprakelijk op grond van artikel 23 lid 4 Wet Bpf. Ter onderbouwing van dit standpunt verwijst het Pensioenfonds naar artikel 23 lid 1 Wet Bpf (oud), te weten artikel 18b Wet Bpf, en naar het tegelijk met artikel 23 Wet Bpf ingevoerde artikel 36 Invorderingswet en artikel 16d Coördinatiewet Sociale Verzekeringen (hierna: CSV).

4.6. [redacted] voert aan dat hij over deze periode niet hoofdelijk aansprakelijk kan worden gehouden aangezien het gaat om schulden die zijn ontstaan voordat hij als bestuurder aantrad. Het door het Pensioenfonds genoemde wettelijk vermoeden wordt volgens hem reeds weerlegd door het feit dat hij pas sinds 15 oktober 2010 bestuurder is van de betrokken vennootschappen en dat uit de Wet Bpf noch uit haar ontstaansgeschiedenis blijkt dat hij hiervoor aansprakelijk kan worden gehouden.

4.7. De kantonrechter stelt vast dat niet in geschil is dat [redacted] tot 21 juli 2010 niet kan worden aangemerkt als bestuurder van de vennootschappen in de zin van artikel 23 Wet

Bpf, noch dat hij in die periode op enige andere wijze betrokken was bij (het beleid van) de vennootschappen.

Vast staat verder dat de vennootschappen noch over deze periode hebben voldaan aan de meldingsplicht als bedoeld in artikel 23 lid 2 Wet Bpf. In geval de betalingsonmacht niet rechtsgeldig is gemeld, is een bestuurder hoofdelijk aansprakelijk met dien verstande dat vermoed wordt dat de niet-betaling aan hem is te wijten. Nu niet in geschil is dat het niet aan is te wijten dat de vennootschappen niet aan hun meldingverplichting hebben voldaan, is het aan het vermoeden dat de niet-betaling aan hem is te wijten, te weerleggen.

De kantonrechter is van oordeel dat voor de uitleg van artikel 23 lid 1 Wet Bpf aansluiting gezocht moet worden bij de Memorie van Toelichting (Tweede Kamer, zitting 1980-1981, 16530, nrs. 3-4) bij artikel 16d CSV (en dus niet bij oud artikel 18b Wet Bpf, zoals het Pensioenfonds stelt) waarin het volgende is opgenomen. *Een nieuwe bestuurder is echter wel aansprakelijk voor oude premieschulden, als het lichaam deze niet betaalt terwijl er wel voldoende geldmiddelen aanwezig zijn. De nieuwe bestuurder die aansprakelijk wordt gesteld voor de reeds bestaande premieschulden, moet dus aannemelijk maken dat er niet voldoende geld aanwezig was om de premieschulden te betalen en dat het niet mogelijk is gebleken maatregelen te treffen om de schuld toch nog te voldoen, zodat de niet-betaling niet aan hem te wijten is.*

Het lag aldus op de weg van om aannemelijk te maken dat er bij de vennootschappen niet voldoende geld aanwezig was om de premieschulden te betalen en dat het niet mogelijk is gebleken maatregelen te treffen om de schuld toch nog te voldoen.

verwijst echter slechts naar de brief van 4 augustus 2010 waaruit volgens hem blijkt dat de vennootschappen op dat moment in financiële problemen verkeerden. Hij heeft niets gesteld over de omvang van de financiële problemen en heeft evenmin gesteld dat er geen maatregelen konden worden getroffen om de schuld aan het Pensioenfonds alsnog te voldoen. Daarmee heeft onvoldoende gemotiveerd betwist dat de vennootschappen de premieschulden (alsnog) konden voldoen.

kan daarom op grond van artikel 23 lid 4 Wet Bpf als (nieuwe) bestuurder aansprakelijk worden gehouden voor alle ten tijde van zijn aantreden als bestuurder in oktober 2010 reeds bestaande premieschulden.

Premieschulden ontstaan in de periode van 21 juli 2010 tot 15 oktober 2010.

4.8. Het Pensioenfonds stelt dat in deze periode (mede-)beleidsbepaler was als ware hij bestuurder (artikel 23 lid 6 sub b Wet Bpf). Zij baseert dit op de overgelegde brief van 4 augustus 2010 waaruit blijkt dat er op 21 juli 2010 tussen en

afspraken zijn gemaakt over de bevoegdheid van Het Pensioenfonds stelt verder dat vanaf 21 juli 2010 ingevolge artikel 23 lid 4 Wet Bpf aansprakelijk is voor de premieschulden wegens het niet rechtsgeldig melden van betalingsonmacht.

4.9. voert hiertegen aan dat uit de brief van 4 augustus 2010 slechts kan worden afgeleid dat hij als adviseur betrokken is geraakt bij de vennootschappen. Volgens was hij op dat moment nog geen bestuurder en kon hij over deze periode evenmin als (mede-)beleidsbepaler als ware hij bestuurder, worden aangemerkt. Omdat hij nog niet als zodanig bij de vennootschappen betrokken was, was het niet aan hem om de betalingsonmacht van de vennootschappen te melden bij het Pensioenfonds.

4.10. De kantonrechter stelt vast dat in de brief van 4 augustus 2010 weliswaar is opgenomen dat door is gevraagd om

behulpzaam te zijn bij het vinden van oplossingen voor de financiële problemen waar de vennootschappen en de holding mee kampten, en dat in verband daarmee is afgesproken dat de inzet van [redacted] binnen de onderneming breed zal moeten zijn, maar hieruit kan niet worden afgeleid dat [redacted] op enigerlei wijze (mede-)beleidsbepalende bevoegdheden heeft gekregen per 21 juli 2010. Het Pensioenfonds heeft aldus onvoldoende onderbouwd dat [redacted] al vanaf 21 juli het beleid (mede) bepaalde. Evenmin blijkt uit de brief van 4 augustus 2010 dat [redacted] op enige andere wijze als bestuurder in de zin van artikel 23 lid 6 Wet Bpf aangemerkt kan worden. De kantonrechter is dan ook van oordeel dat tot 15 oktober 2010 niet als bestuurder van de vennootschappen in de zin van artikel 23 Wet Bpf kan worden aangemerkt.

4.11. Tussen partijen is voorts niet in geschil dat in de periode 21 juli 2010 tot 15 oktober 2010 geen melding als bedoeld in artikel 23 lid 2 Wet Bpf is gedaan. Aangezien [redacted] tot 15 oktober 2010 niet kan worden aangemerkt als bestuurder, kan hem niet worden verweten dat hij geen rechtsgeldige melding van betalingsonmacht heeft gedaan.

4.12. Zoals hiervoor reeds is overwogen, is een bestuurder in geval de betalingsonmacht niet rechtsgeldig is gemeld, (hoofdelijk) aansprakelijk met dien verstande dat vermoed wordt dat de niet-betaling aan hem is te wijten. Het is aan [redacted] dit vermoeden te weerleggen nu vast is komen staan dat het niet aan hem is te wijten dat de vennootschappen niet aan hun meldingverplichting hebben voldaan. Onder verwijzing naar hetgeen hiervoor is overwogen is de kantonrechter ook wat betreft de periode 21 juli 2010 tot 15 oktober 2010 van oordeel dat [redacted] niet is geslaagd in de weerlegging van dit vermoeden. Hij kan aldus als (nieuwe) bestuurder ook aansprakelijk worden gehouden voor de premieschulden die in de periode 21 juli 2010 tot 15 oktober 2010 zijn ontstaan.

Premieschulden ontstaan in de periode vanaf 15 oktober 2010.

4.13. Het Pensioenfonds stelt dat [redacted] in elk geval vanaf 15 oktober 2010 moet worden aangemerkt als (indirect) bestuurder in de zin van artikel 23 Wet Bpf. Het Pensioenfonds wijst erop dat [redacted] de betalingsonmacht diende te melden voor de premieschulden waarvan de betalingsverplichtingen ontstonden vanaf 15 oktober 2010. Volgens het Pensioenfonds heeft [redacted] geen rechtsgeldige melding gedaan, maar verwijst hij slechts in algemene bewoordingen naar overleg dat zou hebben plaatsgevonden over een sanering van de schuld met niet nader aangeduide vertegenwoordigers van het Pensioenfonds. [redacted] is reeds op 31 augustus 2012 verzocht om eventuele meldingen te overleggen, maar heeft dit nagelaten. Volgens het Pensioenfonds geldt, nu een rechtsgeldige melding van betalingsonmacht is uitgebleven, dat op grond van artikel 23 lid 4 Wet Bpf wettelijk wordt vermoed dat het niet betalen van de premieschulden aan [redacted] is te wijten als gevolg waarvan [redacted] jegens het Pensioenfonds aansprakelijk is.

4.14. [redacted] voert aan dat hij heeft voldaan aan de meldingsplicht door kort na aanvang van zijn werkzaamheden als interim-manager onmiddellijk contact op te nemen met het Pensioenfonds en overleg te voeren over een sanering van de schuld. Ook heeft hij aan de door het Pensioenfonds ingeschakelde deurwaarder inlichtingen verstrekt over de financiële situatie van de vennootschappen.

4.15. Nu [redacted] niet gemotiveerd heeft betwist dat hij vanaf 15 oktober 2010 kan worden aangemerkt als (indirect) bestuurder, gaat de kantonrechter hiervan uit. Naar het oordeel van de kantonrechter gelden er strikte eisen voor het melden van betalingsonmacht. De melding moet op grond van artikel 2 lid 1 van het Besluit worden gedaan uiterlijk veertien kalenderdagen na de dag waarop de desbetreffende premiebijdragen

hadden moeten zijn voldaan. Met deze termijn wordt invulling gegeven aan het begrip "onverwijld" uit artikel 23 lid 2 Wet Bpf. De melding is vormvrij, maar dient wel voldoende inzicht te geven in de omstandigheden die ertoe hebben geleid dat de bijdragen niet kunnen worden betaald. De enkele stelling van [redacted] dat een overleg heeft plaatsgevonden over een betalingsregeling en/of een betalings-/saneringsvoorstel is gedaan, is onvoldoende om een rechtsgeldige melding aan te nemen. Verder is gesteld noch gebleken dat het hier om een tijdige handeling (binnen veertien dagen) gaat. Hetzelfde geldt voor de door [redacted] vermelde brief van 6 juli 2009 waarin door een oud-bestuurder, de heer [redacted] zou zijn verzocht om een betalingsregeling te treffen en waarbij financiële informatie zou zijn gevoegd. De brief is niet overgelegd zodat deze niet kan worden meegewogen. Wel is duidelijk dat de brief niet ziet op een handelen van [redacted] en slechts betrekking heeft op het jaar 2008 waardoor niet duidelijk is in hoeverre de brief ook ziet op de periode daaropvolgend. Geconcludeerd dient dan ook te worden dat niet is gebleken dat [redacted] vanaf 15 oktober 2010 een rechtsgeldige melding van betalingsonmacht heeft gedaan. Dit kan [redacted] als bestuurder van de vennootschappen worden verweten.

4.16. Zoals hiervoor is overwogen wordt [redacted] slechts toegelaten om het wettelijk vermoeden (dat de niet-betaling aan hem is te wijten) te weerleggen wanneer hij aannemelijk maakt dat het niet aan hem te wijten is dat de vennootschappen niet aan hun meldingsverplichting hebben voldaan. [redacted] heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat hem niet kan worden verweten dat geen melding is gemaakt van de betalingsonmacht van de vennootschappen. Op grond van het bepaalde in artikel 23 lid 4 Wet Bpf wordt hij onder die omstandigheid niet toegelaten tot het weerleggen van het vermoeden dat het niet betalen van de pensioenbijdragen aan hem is te wijten. Hij is daarom ook voor de periode vanaf 15 oktober 2010 aansprakelijk voor het niet betalen van de premiebijdragen.

Kosten.

4.17. Het Pensioenfonds heeft op grond van artikel 3.2 van het Uitvoeringsreglement van de Stichting Pensioenfonds voor Personeelsdiensten € 35.071,95 exclusief BTW gevorderd voor door haar verrichte buitengerechtelijke werkzaamheden.

[redacted] heeft dit deel van de vordering niet betwist.

4.18. Aannemelijk is dat het Pensioenfonds buitengerechtelijke werkzaamheden heeft verricht dan wel heeft laten verrichten en dat hiervoor kosten zijn gemaakt. Het gevorderde bedrag aan buitengerechtelijke kosten is niet in overeenstemming met de gebruikelijke en redelijke tarieven. Op basis van deze tarieven wijst de kantonrechter een bedrag van € 4.165,- (inclusief BTW) toe.

Conclusie.

4.19. Geconcludeerd wordt dat [redacted] op grond van artikel 23 lid 4 Wet Bpf hoofdelijk aansprakelijk is voor alle premieschulden die de vennootschappen hadden op het moment dat [redacted] bestuurder werd, maar ook voor de premieschulden die sindsdien zijn ontstaan. Hij is dan ook gehouden om de bij dwangbevel gevorderde achterstallige pensioenbijdragen te voldoen. Het betreft een totaalbedrag van € 233.812,97 exclusief BTW. Het verzet zal daarom ongegrond worden verklaard, met dien verstande dat voor de gemaakte buitengerechtelijke kosten een bedrag van € 4.165,- inclusief BTW wordt toegewezen.

Proceskosten.

4.20. [redacted] wordt in het ongelijk gesteld en moet daarom de proceskosten dragen.

5. De beslissing

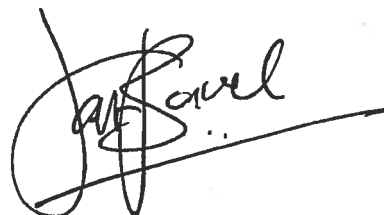
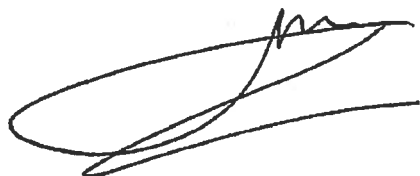
De kantonrechter

5.1. verklaart het verzet ongegrond, met dien verstande dat voor de gemaakte buitengerechtelijke kosten een bedrag van € 4.165,- inclusief BTW wordt toegewezen;

5.2. veroordeelt in de proceskosten, tot deze uitspraak aan de kant van het Pensioenfonds begroot op € 1.600,- aan salaris voor de gemachtigde;

5.3. verklaart deze veroordelingen uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door de kantonrechter mr. M.P.C.J. van Bavel en in het openbaar uitgesproken op 25 september 2013.

GROSSE

Uitgegeven voor eerste grosse aan de gedaagde partij.

De griffier van de rechtbank.

Datum: 25 september 2013

